

ינועין בסיסו: תמור

אור אדם

עצרו!

אור ירק

סע!

אור אדם

אור ירק.

אשה הרה בעגלה

ילדה בעגלה

והילוד גדל, אהב, נשא אשה בעגלה

הוליד, קרא זירנלים, עתוני תבל

בעגלה

עצרו אותו, כלאוהו בארבו העגלה

גיס ומת מאחורי אשנב העגלה

נקבר שם תחת גלגלי העגלה.

העגלה עודה ברחוב

המתן לאור ירק

המתן לאור ירק.

אור אדם

עצרו!

אור ירק

סע!

זמיר בבאר

לצפור עפאים, לנחש מאורה
 ולמת תכריכיו-לו—
 בני אנוש—לכלם מכורה.
 מה קעקע זה אשר על חוץ,
 הנהרה?
 לו הניקי, אשה, בת-בטנך לקבורה
 ואת בנך לשביה.
 עלי גוע העץ גרזנם הנח
 ומתי, שופר-אבן, מתי תאנח?
 (ואתה, למח-עץ,
 לעולם, למח-עץ, בפני תנבח.
 הפךש מט-נפל בקרקס
 ומיגע קרס.
 הצבוע אכל, המגן למגש לו,
 אף שתה עת רבה.
 הו, שירת השבי
 המסע כה ארך;
 צל על צל נתוסף
 ודרכי לא אמצא.
 מדריכי הרגתו הרוח
 השליכתו כאבן על-פי הבאר.
 איך אשרי, שאלוני, בארץ שביה
 ולמי אומר?
 על מיתר זה תליתים,
 את דגיגי הקוסם השחור
 שם באור הלכנה.
 בבארו שם עודנו יוסף
 וכל מי שהושיט לו החבל
 הרג.
 גוננך הרחיבי, הקשת-בעב
 הרחיבי גוננך: החבל נתק.